

کودکان و تکنولوژی

داوود زارع

اما نکته جالبی که توجه مرا به خود جلب کرد اطفال مهمانان ما بود که به محض ورود به خانه ما همه جویای رمز یا پسورد وایفای (WI-FI) اینترنت شدند تا موبایل ها و تبلت های شان را فعال نمایند و متأسفانه در طول این ساعاتی که ما مصروف مهمانداري و مهمان نوازي بوديم، اطفال (ما اطفال خورد سال در خانه نداريم) همه مصروف گوشي هاي هوشمند و تبلت هاي خود بودند. يکي کارتون ميديد و ديگري مشغول بازي انترنتي يا گيم بود و ديگري را نمي دانم به کجا ها سير و سفر مي کرد.

منظور از اين مقدمه اينست که ما در عصري تکنولوژي زنده گي مي کنيم و بايد و شايد از پيشرفت هاي علم و دانش با خبر باشيم و مانند ساير انسان ها از اختراعات و وسايل جديدي که در زنده گي، کار و خانه ما سهولت ايجاد مي کنند، استفاده نماييم.

اما استفاده بيش از حد و افراطي اين وسايل به خصوص از طرف اطفال مشکلات و ضرر هاي هم دارد. يعني در پهلوي اينکه براي رشد ذهني، درس، کار و زنده گي اطفال ما مفيد استند، استفاده مفرط کامپيوتر، تبلت، لپ تاپ، و تلفن هاي هوشمند براي گردن، چشم، کمر و پا هاي اطفال ما ضرر دارند.

اطفال با استفاده از اين تکنولوژي ها تا حدي معتاد مي شوند. با بازي نمودن گيم هاي انترنتي ديگر شوق و علاقه به بازي در فضاي آزاد نمي گيرند، منزوي مي شوند و اگر اين بازي ها از نوع جنگ و تفنگ و کشتن و زدن باشد به مرور زمان باعث پرخاش، قهر و حرکات ناشايست مي شود.

طفل ديگر به درس و محيط اطراف و والدين و خواهر و برادر بي تفاوت مي شود و آهسته، آهسته احساس تنهائي مي کند. از اطاق خود بيرون نمي شود، حتي حاضر نمي شود تا براي خريد با شما به مغازه برود و فقط و فقط مي خواهد با وسايل بازي کامپيوتری خود باشد و بس. حتي براي غذا نيز بالای ميز حاضر نمي شود و ده ها بهانه و حيله مي تراشد.

نبايد فراموش کرد که در پهلوي هزاران برنامه هاي خوب و آموزشي در شبکه هاي تلويزيوني و انترنتي، هزاران برنامه هاي خراب و شيطاني نيز عرضه مي گردد و اگر نتوانيم اطفال خود را کنترل کنيم بدون شک عواقب خرابي را تجربه خواهيم کرد.

چند روز قبل، در آخر هفته، جمعی از دوستان با خانواده های شان به خانه ما آمدند تا ساعاتی را با هم بگذرانیم. همسرم مقداری آشک، چلو، و قورمه مرغ با شیر ناریال پخته بود. ما بزرگسالان گفتیم و خندیدیم و موسیقی نواختیم و چای نوشیدیم و واقعاً از بودن در کنار هم لذت بردیم.

صحبت می‌ایم و از کلام خدا برای شان بخوانیم. یکی از راهکار های مهم اینست که شما نیز با استفاده از همین تکنولوژی جدید می‌توانید تماشای تلویزیون، بازی های اینترنتی و بازدید از شبکه های مختلف اینترنتی را برای اطفال تان محدود بسازید و فقط آن برنامه های را که شما لازم می‌دانید و از چگونگی محتویات آنها واقف هستید، برای شان باز بگذارید و وقت و ناوقت از نحوه استفاده اینترنت، تلویزیون و بازی های شان، بدون آنکه احساس کنند که شما در زنده گی و کار شان دخالت می‌کنید، کنترل کنید. تا باشد کودکان عزیز مان را مطابق خواست خداوند و در ضمن آگاه از مسائل تکنولوژی بزرگ نموده به جامعه تقدیم می‌ایم.

وظیفه ما منیث پدر و مادر و یا خواهر و برادر بزرگ این است تا مانع این نوع فعالیت های مضر شان شویم. البته نه با جنگ و دعوا، بلکه کوشش می‌ایم برای فرزندان خود تقسیم اوقاتی برای هر کار ترتیب می‌ایم. همانطوری که در کتاب مقدس، در فصل سوم کتاب جامعه می‌خوانیم که خداوند برای هر کاری وقت معینی تعیین کرده است. پس حکمت در این است که ما نیز برای کودکان خود وقتی برای بازی، مطالعه، خواب، درس، و غیره تعیین کنیم و از همه بهتر اینکه خود ما نیز در این بازی ها و مصروفیت های سالم با ایشان سهم بگیریم. آنها را تشویق کنیم تا با بهترین وجه از تکنولوژی دست داشته استفاده نمایند. آنها را از برنامه های خراب که ذهن و فکر انسان ها را به گمراهی و به طرف آنچه که خواست خدا نیست می‌کشاند، آگاه می‌ایم. در مورد اطاعت از اوامر خداوند و احترام به والدین و فواید آنها با ایشان

کودکان امروز آینده سازان فردای جامعه ما خواهند بود!